

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΠΑΤΡΟΣ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

« Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ »
(ΨΑΛΜΟΣ 18ος)

Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
τοῦ Μητροπολίτου πρώην ΣΙΣΑΝΙΟΥ καὶ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΛΙΩΣΗ

ΑΘΗΝΑΙ 1984

Ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ συμπληρώσει
ἑξηκονταετοῦς διακονίας μου
ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ
1924-1984

Προσφέρεται δέ δωρεάν
εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου
καὶ ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος καὶ
Ἀποστολικοῦ πατρὸς ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἐκδότης

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τόν Ἅγιον Ἱερομάρτυρα καί Ἀποστολικόν Πατέρα Πολύκαρπον τόν ἐπίσκοπον Σμύρνης, τόν μαθητήν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐγνώρισα, ὡς πατέρα μου, καί τόν ἠγάπησα τότε, ὅτε ἐπρόκειτο νά περιβληθῶ τό Ἱερόν τοῦ Κληρικοῦ Σχῆμα.

Τό ἔτος 1924, ὅτε ἐπρόκειτο νά καρῶ Μοναχός, κατά τήν κρατοῦσαν Ἐκκλησιαστικήν τάξιν, μοί ἐτέθη τό ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τοῦ κατά κόσμον ὀνόματός μου.

Ὦνομαζόμεν, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, καί θά ἔπρεπε νά λάβω ὄνομα ἀρχίζον μέ τό γράμμα (Π) καί ἀνήκον εἰς Ἀπόστολον ἢ εἰς Ἱεράρχην ἢ εἰς Ὅσιον.

Τότε μεταξύ ὄλων τῶν ὀνομάτων τῶν Ἁγίων, τά ὅποια μοί ἐτέθησαν, προετίμησα τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος καί Ἀποστολικοῦ πατρός Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης, καί τοῦτο, διότι οὗτος εἶχε πολλές χάριτας, αἱ ὅποια ἰδιαιτέρως μέ συνεκίνησαν, ὡς δηλονότι ἡ βαθεῖα πίστις του πρὸς τόν Κύριον Ἰησοῦν, ἡ ἐλεήμων καρδιά Του, ἡ ἀπλότης Του, ἡ ἀγάπη Του πρὸς τοὺς πτωχοὺς, τὰς χήρας καί τὰ ὄρφανά καί τό γενναῖον φρόνημά του, καί περισσότερον ὄλων, τό μαρτυρικόν του θάρρος, τό ὅποῖον λαμπρότατα ἐξεδηλώθη μέ τήν ἀπάντησιν τήν ὅποιαν ἔδωκεν εἰς τόν Ἀνθύπατον Κοδράτον: « Ὅχι, Ἀνθύπατε, εἶπεν, δέν βλασφημῶ τόν

Κύριόν μου! Ἐγὼ ὀγδοήκοντα ἔξ ἔτη ὑπηρετῶ εἰς τόν Χριστόν μου, τοῦτον τόν καλόν Αὐθέντην μου τόν Ἰησοῦν μου, ναί, καί δέν μοί προεξένησεν οὐδεμίαν λύπην, οὐδέ μέ ἠδίκησεν εἰς τό ἐλάχιστον, μάλιστα δέ μοί ἐχάρισε μυρίας εὐεργεσίας. Καί λοιπόν πῶς σύ, τοῦτον ζητεῖς νά βλασφημῆσω ἐγώ; Οὐδέποτε ποίησον ὅ,τι βούλῃσαι».

Τό κάλλος τούτων τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἁγίου, μέ ἔκαμε καί ἀπεδέχθην νά τιμηθῶ μέ τό ὄνομα τοῦ Πατρός Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, καί παρεκάλεσα τοῦτον νά μοί χαρίσῃ μαζί μέ τό ὄνομά Του καί τās χάριτάς Του, τήν φλόγα τῆς πίστεώς Του καί τῆς ἀγάπης πρὸς τόν Σωτῆρα Χριστόν καί τά αἰσθήματα τῆς ἐλεήμονος καρδίας Του.

Χαίρων δέ διά τήν τιμήν, τήν ὁποῖαν ἔλαβον, φέρων τό ὄνομά του, καί ἀκόμη διά τās τόσας εὐλογίας καί εὐεργεσίας Του πρὸς τήν ταπεινότητά μου, δι' ἧς εὐγνώμων γενόμενος πρὸς Αὐτόν, προσεπάθησα νά φανῶ ἀντάξιός Αὐτοῦ καί τῆς πρὸς ἐμέ εὐνοίας Του.

Καί ἀντί πάσης ἄλλης ἐκδηλώσεως τῆς πρὸς Αὐτόν εὐγνωμοσύνης μου, ἐφρόντισα, κατά τό ἀνθρωπίνως δυνατόν, νά Τόν μιμηθῶ εἰς τά τοῦ Ἁγίου βίου Του κατορθώματα καί ἐπί πλέον νά καταστήσω τό ὄνομά Του γνωστόν μεταξύ τῶν Χριστιανῶν.

Διά τῆς φροντίδος δέ ταύτης ἐπέτυχον ὅ,τι καλόν μοί ἐστάθη δυνατόν, δεδομένου, ὅτι εἶχον ἀντίπαλον τόν διάβολον. Τοῦτον τόν φθονερόν καί μισόκαλον ἐχθρόν τῆς ἀρετῆς καί τοῦ καλοῦ, ὅστις μέ ἔκαμε νά πίπτω πολλάκις, πλήν ἐκ τῆς πτώσεως μέ ἀνίστα ἢ χάρις τοῦ πατρός μου Ἁγίου Πολυκάρπου.

Ἐν τῇ προσπαθείᾳ μου ταύτῃ καί πάντοτε μέ τήν συμπαράστασιν τοῦ Ἁγίου Πατρός, ἐπέτυχον διά μέσων πνευματικῶν, καί κοινωφελῶν ἔργων νά κάμω γνωστόν τό ὄνομά Του. Ταῦτα δέ εἶναι τά ἀκόλουθα.

α) Κατά τό ἔτος 1929 ἐξέδωκα μηνιαῖον θρησκευτικόν περιοδικόν μέ τόν τίτλον «ὁ Ἱερός Πολύκαρπος».

β) Τό ἔτος 1930 ἀνήγειρα εἰς Χαϊδάριον Ἀττικῆς Ἱερόν παρεκκλήσιον τιμώμενον εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου.

γ) Τό ἔτος 1932 ἴδρυσα καί ἀνήγειρα εἰς Ἀμφιάλην Κερασινίου

Πειραιῶς, Γηροκομειὸν μέ τίτλον «Οἶκος Εὐγήρειας ὁ Ἱερός Πολύκαρπος» τοῦ ὁποίου ἀργότερον ἤλλαξα τὸν σκοπόν, καὶ ἐλειτούργησε τοῦτο, ὡς «Ὁρφανοτροφεῖον Θηλέων ὁ Ἱερός Πολύκαρπος».

δ) Τὸ ἔτος 1968 ἀνήγειρα εἰς τὸ χωρίον «Βυθός» τῆς Ἐπαρχίας Βοῖου τοῦ Νομοῦ Κοζάνης Ἱερόν Παρεκκλήσιον τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πολυκάρπου.

Ταῦτα πάντα πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματος Αὐτοῦ.

Τέλος ὡς τελευταίαν μου προσφορὰν ἐν τῷ τέλει τῆς ζωῆς μου πρὸς τὸν εὐεργετήσαντά με καὶ τιμήσαντά με διὰ τῆς πρὸς ἐμέ δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Ὀνόματός Του, τὸ ὅποιον μοί προσέδωκεν πλουσίαν τὴν τιμὴν καὶ τὴν χάριν, Ἁγιον Πολύκαρπον, προσφέρω ταύτην τὴν ἔκδοσιν ἢ ὅποια περιέχει τὰ ἀκόλουθα:

Α) Τὴν, κατὰ τὴν πανίερρον Μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἑορταζομένην τὴν 23ην Φεβρουαρίου, Ἱεράν Ἀκολουθίαν, ψαλλομένην εἰς τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῶν Ὁρθοδόξων, τὴν ὁποίαν ἔγραψεν ὁ Ὁσιώτατος Μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης ἐν Ἁγίῳ Ὁρει σοφὸς Ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Ἐκκλησίας Φύλλον 1-2-1966 (ὁ Ἐφημέριος).

Β) Τροπάρια ποιηθέντα ὑπ' ἐμοῦ.

Γ) Τὸν βίον καὶ τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου.

Δ) Ὁμιλίαν πανηγυρικὴν, γραφεῖσαν ὑπ' ἐμοῦ ἐπὶ τῇ Σεπτῇ τοῦ Ἁγίου πατρός μου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου πανηγύρει.

Ε) Ἀξιόλογοι Σημειώσεις Ἀναφερόμεναι εἰς τὸ πάνσεπτον πρόσωπον τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου.

ΣΤ) Ἀντί ἐπιλόγου, τετράστιχον, γραφέν ὑπ' ἐμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλῶ τὸν Ἁγιον πατέρα μου νά με βοηθήσῃ ἵνα φθάσω εἰς τὴν αἰωνιότητα, ὅπου πλησίον Του ἀπολαύσω τὴν αἰωνίαν χαράν, αὐτὸν τὸν πόθον μου καὶ πόθον παντός πιστοῦ.

Ἀγαπητέ Ἀναγνώστα

Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν εἶσαι. Ὑμνησον τὸ Ἁγιον Ὄνομα τοῦ Ἱε-

ρομάρτυρος Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης, μετ' εὐλαβείας ἀρ-
μοζούσης αὐτῷ καί τῃ ἀγιότητί Του, τῷ Μαρτυρίῳ Του καί τῇ
ἀγάπῃ Του πρὸς τὸν Θεόν καί τὸν πλησίον.

Μὴ λησμονῆς, δέ ὅτι ἀξίζει νὰ ἀσχολεῖσαι μὲ τὴν Ἱερὰν μνήμην
Του καί τὸ Ἅγιόν Του Μαρτύριον, καί περισσότερον μὲ τὰς ἀρετὰς
Του, διότι ἐκ τούτων θά ἔχῃς ὄφελος ψυχικόν καί σωτήριον.

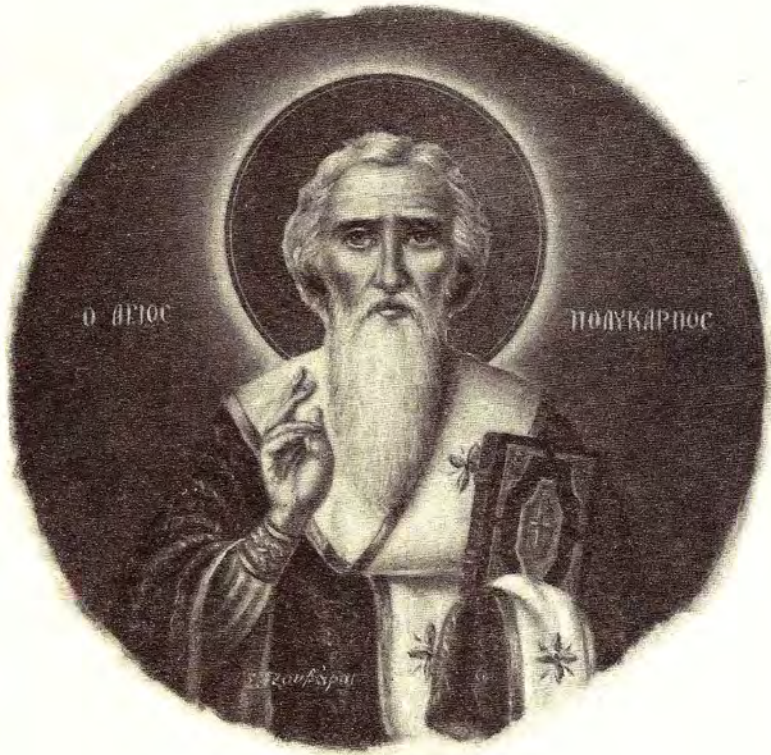
Τέλος δεήθητι καί ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὅπως τύχω τοῦ
θείου ἐλέους.

Ὁ ἐκδότης

ὁ πρ. Σισανίου καί Σιατίστης ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

Τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1984

ΙΕΡΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΚΓ'

*Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος
Πολυκάρπου Ἐπισκόπου Σμύρνης*

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετά τόν Προοιμακόν, τό Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δέ τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στί' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καί ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τούς πιστούς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καί δόγμασι, καί τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀγιάζοντα θείῳ, αἵματι καί Ἱερωσύνης, μύρω καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εδυσ ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων, τοῦ μαρτυρίου σου· ἔστης τῆς ἐφέσεως, ὡς τό ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καί τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμπορούμενος· ἦς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τούς τήν σὴν πανίερρον μνήμην, μάκαρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Οτε ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε κατάκαρπον, κλήμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐπερ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μαθητὴς καὶ ὁμότροπος, καὶ τῆς χάριτος μέτοχος, ἱερέ Πολύκαρπε ἐχηρημάτισας, τοῦ τῆς σοφίας τὴν ἄβυσσον, πιστῶς ἐξαντλήσαντος, ἐκ τῶν κόλπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ τό φῶς τούτου δέδεξαι, ἐν καρδίᾳ σου· διὰ τοῦτο ποιμὴν καὶ Ἱεράρχης, ἐνθεώτατος ὠράθης, τῆς Ἐκκλησίας μακάριε.

Φερωνύμως πολύκαρπος, ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, ἱερέ Πολύκαρπε ἐκ νεότητος· θαυμάτων βρῦεις γὰρ χάριτας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ καρποὺς πνευματικούς, τῷ Χριστῷ πλείστους ἤνεγκας, θείῳ λόγῳ σου, καὶ ἐν τέλει ὡς κάρπωμα καὶ θῦμα, προσηνέχθης τῷ Κυρίῳ, ἐν τῷ πυρί τελειούμενος.

Αποστόλων τὸν σύμψυχον, καὶ ἐν πᾶσιν ὁμόζηλον, τῶν Σμυρναίων πρόεδρον καὶ διδάσκαλον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα, καρπῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, τὴν φυτεῖαν τὴν λαμπράν, τὸν ἐν γῆρα ἀνύσαντα τό μαρτύριον, καρτερίᾳ καὶ γνώμῃ στερροτάτη, μακαρίσωμεν ἀξίως, τὸν θεηγόρον Πολύκαρπον.

Δοξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ἡ τοῦ Ἱερομάρτυρος Πολύκαρπου μνήμη, ὡς ἀστήρ φαεινός· πᾶσι γὰρ παρέχει, φῶς ἐν ταῖς τρίβοις κατὰ Δαβίδ, καὶ πάντα διεγείρει, βοᾶν πρὸς αὐτόν· χαίροις Ἀποστολικῆς χάριτος κοινωνός, καὶ Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ὄργανον· χαίροις τῆς ἐν Σμύρνη Ἐκκλη-

σίας λύχνος τηλαυγής, ὁ πανταχοῦ ἀποστίλβων, μαρμαρυγὰς σωτηριώδεις· χαίροις ὁ ἐν γήρατι τελέσας, στερροτάτῳ φρονήματι, μαρτυρίου τόν καλόν ἀγῶνα. Ἄλλ' ὡς τῷ θρόνῳ τοῦ Χριστοῦ παριστάμενος, Ἱεράρχα καί Μάρτυς ἐνδοξε, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον; Ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός ἐκλάμπας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ Σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ικέτευε, σεμνή Παμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος. Φῶς ἰλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 7, γ' 13).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καί εὐλογία Κυρίου ἐπί κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καί θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γάρ αὐτήν ἐμπορευέσθαι ἢ χρυσίου καί ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιώτερα δέ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδέν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δέ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γάρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δέ καί ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα, σεμνά γάρ ἐρῶ· καί μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμάς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γάρ ἐξοδοί μου, ἐξοδοὶ ζωῆς, καί ἐτοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καί προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγώ ἡ

σοφία κατεσκεύασα βουλήν καί γνῶσιν καί ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκα-
λεσάμην. Ἐμὴ βουλή καί ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δέ
ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δέ ἐμέ ζητοῦντες, εὐ-
ρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δέ ἀπαί-
δευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καί πάλιν, σεμνά γάρ
ἔρῳ, καί ἀνοίγω ἀπό χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ
λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δέ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετά
δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδέν ἐν αὐ-
τοῖς σκολιόν, οὐδέ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστί τοῖς νο-
οῦσι καί ὀρθά τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γάρ ὑμῖν ἀλη-
θῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ἡμῶν καί πλησθῆσθε πνεύ-
ματος.

Σοφία Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1-9)

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ καί οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσα-
νος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καί ἐλογίσθη
κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν καί ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ
δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γάρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐάν κολασθῶσιν,
ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καί ὀλίγα παιδευθέντες, με-
γάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεός ἐπέirasεν αὐτούς, καί εὖ-
ρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσόν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμα-
σεν αὐτούς, καί ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.
Καί ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καί ὡς σπινθῆρες
ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καί κρατήσουσι
λαῶν, καί βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποι-
θότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καί οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ
προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καί ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ
καί ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τόν αἰῶνα ζῶσι, καί ἐν Κυρίῳ ὁ μισθός αὐτῶν, καί ἡ φροντίς παρά Ὑψίστου. Διά τοῦτο λήφονται τό βασιλείον τῆς εὐπρεπείας καί τό διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρός Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς καί τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τόν ζῆλον αὐτοῦ, καί ὀπλοποιήσει τήν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καί περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δέ ἀπότομον ὄργην εἰς ροφμαίαν, συνεκπολεμήσει δέ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπί τούς παράφρονas. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καί ὡς ἀπό εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπί σκοπόν ἀλοῦνται, καί ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δέ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καί ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καί ἐρημώσει πᾶσαν τήν γῆν ἀνομία καί ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καί σύνετε· μάθετε, δικασταί, περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε πλήθους, καὶ γεγυρωμένοι ἐπί ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρά Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καί ἡ δυναστεία παρά Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἢ ἐν Σμύρνη Ἐκκλησία, ὅτι ποιμένα ἄριστον, ὁ Χριστός σοι παρέσχετο· ὁ γὰρ θεῖος Πολύκαρπος, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, τό μυστήριον τῆς πίστεως, τῷ οἰκείῳ ὑποδείγματι, πᾶσι διατρανοῖ· καί τῇ ἐπελθούσῃ σοι θλίψει, στῦλος καί ἐδραϊωμά σοι ὤφθη, καί πιστός ἄκριθάνου ἐγένετο, ὑπὲρ τῆς καλῆς ὁμολογίας, καί τῆς ζωῆς τόν στέφανον, ἀξίως ἐδέξατο· καί νῦν τήν ἄθλησιν αὐτοῦ ἐόρταζε, εὐφροσύνως βοῶσα· Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'

Τῷ ἠγαπημένῳ Μαθητῇ μαθητεύσας, πᾶσαν γνῶσιν ἀληθείας μεμύησαι, καὶ ἀπεικόνισμα θεῖον, τούτου ἐγένου· ὅθεν καταλλήλως διέπρεψας, καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τὰς τρίβους, τοῖς πλανωμένοις ὑπέδειξας, ὡς στόμα θεῖον· καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδόν, διανύων ἀνδρικῶς, πιστούς ἐστήριξας, μὴ πτοεῖσθαι τόν τύραννον, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε· καὶ λογικόν ὀλοκαύτωμα, διὰ πυρός προσαχθεὶς τῷ Χριστῷ, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ κατέπαυσας, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ δεόμενος.

Ἦχος γ'

Ως τοῦ Σωτῆρος μιμητής, καὶ ποιμὴν ἀληθής, τόν περιούσιον λαόν, Ὅσιε, Εὐαγγελικῶς ἐποίμανας· καὶ ἐν θαύμασι δοξασθεὶς, τῆς ἐν Σμύρνη Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ, ὀφθαλμὸς ἐδείχθης, καὶ ἀκατάσειτον ἔρεισμα, ὡς πλήρης σοφίας καὶ δυνάμεως· ἐν γὰρ τῷ κράτει Χριστοῦ, ἀνδρεῖον ἀπεδείξω φρόνημα, ἐν γηραλέῳ σώματι· ἐν ᾧ τόν ἐχθρόν κατέπληξας, καὶ τοῦ πυρός τὴν ὁρμὴν οὐκ ἔδεις· καὶ νῦν Ἀγγέλοις συνών, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε Πολύκαρπε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Αποστολικῷ ζήλῳ κοσμούμενος, Ἱεράρχης ὅσιος ἐδείχθης, θεηγόρε Πολύκαρπε· κλήσει γὰρ εἰσφέρων τόν τρόπον, καὶ λόγῳ ἰθύνων τόν βίον, οἷα καρπούς λογικούς προσήγαγες, τῶν σεσωσμένων τὴν πληθύν, τῷ ἀθανάτῳ γεωργῷ καὶ Σωτῆρι ἡμῶν· καὶ τῷ μαρτυρίῳ καρποφορηθεὶς, σωτηρίαν καρποφορεῖς ἐκάστοτε, καὶ ἔλεος καὶ χάριν, ὡς ἐλαία κατάκαρπος, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, Ἱερομάρτυς πανθαύμαστε..

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων... τῷ δόξῳ σου ἐλάλησε, εὐχαριστή
θεοῦ, ἵνα βε δόξῃ σου, τὴν ἐξοία σου
18 γρηγορήσῃς.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀποστόλων ἐγγύς, καί φοιτητής καί κοινωνός καί ὁμόζηλος, τοῦ θεοῦ Ἐπιστηθίου, παρ' οὗ ἐδέξω σαφῶς, πᾶσαν γνῶσιν Πάτερ ἐπουράνιον, καί σκευῶς πολύτιμον, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, βίῳ ἀγίῳ, καί συνέσει θεόφρονι, ἀναδέδειξαι, ἐκ νεότητος Ὅσιε· ὄθεν ποιμὴν θεόσοφος, καί θεῖος διδάσκαλος, τῆς Ἐκκλησίας ἐγένου, τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ Πολύκαρπε, Χριστόν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, τῶν ἀρετῶν περιφανές ἐνδιαίτημα, ὁ πλήρης σοφίας θείας, καί οὐρανοῦ φωτός, καί καρπῶν ἀγίου βίου κρείττονος, Πολύκαρπε ἐνδοξε, ὁ θαυμάτων δεξάμενος, λαμπρῶς τήν χάριν· τό γάρ πῦρ Πάτερ ἔσβεσας, καί κατήγαγες, προσευχῇ ὄμβρον ἄνωθεν· ἔνθεν ὡς ὀλοκαύτωμα, σαυτόν προσενήνοχας, τῷ Ἀθλοθέτῃ τελέσας, διά πυρός τόν ἀγῶνά σου, αἰτούμενος πᾶσι, σωτηρίαν καί εἰρήνην, καί μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος...

Χαίροις ὁ τῶν Σμυρναίων φωστήρ, καί ποιμενάρχης καί μεσίτης πρὸς Κύριον, Πολύκαρπε θεηγόρε, καί ἀντιλήπτωρ θερμός, ὁ παρέχων πᾶσι τήν βοήθειαν· πρὸς σέ γάρ ἡ ποίμνη σου, καταφεύγει ἐκάστοτε, καί ἐκβοᾷ σοι, ἐν θερμοῖς Πάτερ δάκρυσιν· Ἴδε Ἄγιε, τῶν υἱῶν σου τήν κάκωσιν· μάστιγες γάρ ἐκύκλωσαν, ἡμᾶς καί συνέχουσιν, ἀλλὰ τῇ σῇ προστασίᾳ, θάττον ἡμᾶς τούτων λύτρωσαι, αἰτούμενος πᾶσι, σωτηρίαν καί εἰρήνην, καί μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'

Φερωνύμως ἐβλάστησας, ὡσεὶ ἐλαία κατάκαρπος, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, Δαβιτικῶς Ὡσιε· καὶ δαψιλῆ καρποφορίαν, ἀρετῶν πολυειδῶν, καὶ οἰκτιρμούς συμπαθείας, καὶ ἀθλήσεως στερρότητα, ἀνθεῖς διὰ παντός, εἰς εὐφροσύνην τῶν πιστῶν. Καὶ νῦν Χριστῷ ἀύλως λειτουργῶν, αὐτῷ ἡμᾶς προσάγαγε, ἱεραρχικῆ μεσιτεία σου, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις, τό τρισάγιον, καὶ τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τὴν κλῆσιν τοῖς ἔργοις σου, ἐπισφραγίσας σοφέ, ἐλαία κατάκαρπος, ὠφθης ἐν οἴκῳ Θεοῦ, Πολύκαρπε ἔνδοξε· σύ γάρ ὡς Ἱεράρχης, καὶ στερρός Ἀθλοφόρος, τρέφεις τὴν Ἐκκλησίαν, λογικῆ εὐκαρπία, πρεσβεύων Ἱερομάρτυς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖος πρόεδρος, τῆς Σμύρνης ὠφθης, ὡς ὁμότροπος τῶν Ἀποστόλων, Ἱερομάρτυς παμμάκαρ Πολύκαρπε, καὶ ἐν τῷ γήρα ἀθλήσας στερρότατα, διὰ πυρός τόν ἀγῶνα ἐτέλεσας. Πάτερ Ὡσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν μεσιτεύσασαν...

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ.

Ως θεῖος φοιτητής, τοῦ πεσόντος τῷ στήθει, τοῦ πάντων Ποιητοῦ, Ἀποστόλου καί μύστης, Χριστοῦ τό Εὐαγγέλιον, εὐσεβῶς ιερουργήσας, καί ἐν αἵματι, ιερουργήθης οἰκείῳ, τῷ δοξάσαντι, τήν σήν πανίερρον μνήμην, Πολύκαρπε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Τεκοῦσα τόν Θεόν, μετά σώματος Κόρη, καί ἄφθορος ἀγνή, μετά τόκον φανεῖσα, φθορᾶς κόσμον ἔσωσας, καί τόν ὄφιν ἐνέκρωσας· ὄθεν ἄδομεν, εὐχαριστήριον αἶνον, τῇ κηῖσει σου, τῇ ἀπορρήτῳ Παρθένε, καί σέ μεγαλύνομεν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πολυκαρπίαν ἀρετῶν οὐρανίων, καλλιεργῶν τῇ ἐναρέτῳ ζωῇ σου, τῶν εὐσεβῶν διέθρεψας ἐν λόγῳ τάς ψυχάς· θαύμασι κοσμήσας δέ, σεαυτόν Ἱεράρχα, μαρτυρίου ἤστραψας, μυστικῶς λαμπηδόνας, καί πρός τό φῶς μετέβης τῆς ζωῆς, Ἱερομάρτυς παμμάκαρ Πολύκαρπε.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τόν Ποιητήν τῶν αἰώνων, ἐκ τῶν ἀχράντων σου τεκοῦσα αἱμάτων, ὅπερ ἐσμέν γενόμενον ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς, τοῦτον ἐκδυσώπησον, Παναγία Παρθένε, δοῦναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, καί ἀποτρέψαι πᾶσαν ἀπειλήν, τήν καθ' ἡμῶν τοῦ δολίου ἀλάστορος.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τῆς Σμύρνης τόν πρόεδρον, καί Ἱεράρχην σοφόν, τόν μέγαν Πολύκαρπον, ὡς ἀθλητήν ἱερόν, συμφώνως τιμήσωμεν· ἔλαμψε γάρ ἐν κόσμῳ, εὐσεβείας τῇ αἴγλῃ, ἤθλησε δέ νομίμως, καί τήν πλάνην καθεῖλε· καί νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τήν φύσιν τήν ἄστεκτον, ἐν τῇ γαστρὶ σου, Ἄγνή, ἀφλέκτως βαστάσασα, κυφορεῖς ὑπέρ νοῦν, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, σώζοντα τῆς κατάρας, τῆς ἀρχαίας τόν κόσμον, πᾶσι δέ σωτηρίαν, τοῖς βοῶσιν διδόντα· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά σου.

Τό α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καί τό Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

*Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...
Εὐαγγέλιον τό τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου.
Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...
Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...*

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου...

Ιερομάρτυς Πολύκαρπε, διακονήσας πιστῶς, τῷ Εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος, ὑπέρ Χριστοῦ τήν ζωήν, προθύμως ἔθυσας· καί νῦν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης παρεστῶς, καί τῇ θείᾳ μετοχῇ θεούμενος, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, σὺν αὐτοῖς ἱκέτευε Πάτερ, σῶζεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου... καί οἱ Κανόνες.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου ὁ ἐξῆς, φέρων τήν δε Ἀκροστιχίδα·

Τόν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὦδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καί ὀδηγήσαντι τόν λαόν, ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Τῆ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσία λαμπόμενος, καί τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τήν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον θεόφρον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Οφωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τήν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σύ γεγονός, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ, οὐ μέλανι, ἀλλά Πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας, τό Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεόν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἄνευ σαρκός θελήματος, τόν πρό τῆς κτίσεως, καί πρό πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμέν σε.

ᾠδή γ'. Ὁ Εἰρμός.

Κτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τήν ἁμαρτίαν, καί τόν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τās καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε».

Ελαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ιθύνας ἐμμελῶς θεομακάριστε, τόν νοῦν σου προστάγμασι, τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμήν ἄριστος.

Ολόκληρον σαυτόν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τόν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα τήν ὄντως ἀθανασίαν, καί στολᾶς ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τίι γεννήσει σου.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλησας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὄφθης, ἀπέραντον πέλαγος· ὄθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρί τελειούμενος, καὶ φωτός ἀξιούμενος, αἰδίου Πολύκαρπε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ροαῖς κατανύξεως, μετανοίας καὶ δάκρυσιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γάρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα· καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οικονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλόανθρωπε».

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὠφθης, Πάτερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς θεογνωσίας, τόν τῆς ἀθεΐας, ζόφον ἀπήλασας.

Υμνολογοῦμεν ἔνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στερρὰν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων, τό ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφεράν ψυχὴν μου τῷ φωτί σου, ἢ τό φῶς τεκοῦσα, τό ἐνυπόστατον.

Ὦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ο τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής Κύριος, ἐν τῷ φωτί τῶν σῶν προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γάρ ἄλλον, Θεόν οὐ γινώσκομεν».

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σύ, καταλαμπόμενος τόν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρί φλεγομένῳ, σαφῶς ἐμνήθης, τὴν διά πυρός σου, θεόφρον τελείωσιν.

Ρεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσάμενῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καί δόξαν λαμπράν, καί μῆκος βίου, καί ζωήν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθῆς σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτόν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Οπαλαιός ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετός Πάναγνε, ἐπὶ τήν σήν, γαστέρα κατήλθε, τήν ἡγιασμένην, καί νέος ἐφάνη, Ἄδάμ ὁ φιλόανθρωπος.

ᾠδή στ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τήν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε».

Νεκρωθεῖς θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντί, μόνῳ δέ Χριστῷ ζῶν καί πολιτευόμενος, πρὸς τόν Χριστόν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὁδεύων μακάριε, τέκνον τε φωτός καί εἰρήνης δεικνύμενος, τόν τῆς νυκτός πρωτότοκον, καί πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καί πονηρά συνέδρια, τῶν διττάς πρεσβευόντων ἀρχάς δυσσεβῶν.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τόν αἴροντα, ἄχραντον Ἄμνόν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορός ἀγγελικός.

Καρπούς τούς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τήν ἀξιέπαινον μνήνην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τήν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσία τήν ποιμήνην σου, καί τῆς παναγίας καί ἀρρήτου Θεότητος τό τρισήλιον ἡστραψας, τοῦ Πατρός τό ἀγέννητον, Υἱοῦ δέ τήν γέννησιν, καί ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανώς ἐκδιδάξας, καί εἰδώλων ἀθεΐαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· καρπούς δέ ὠρίμους, ψυχάς πιστευόντων προσάγων τούτῳ ἔνδοξε· ἐν ᾧ βεβαπτίσαμεθα, εἰς ὃν καί πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι

Σοί Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρός ξενοτρόπως.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καί Εὐαγγελιστῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ, καί μετὰ Βουκόλου, τόν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρά τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τήν ἱερωσύνην τοῦ μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δέ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καί διὰ πυρός τόν ἀγῶνα διήνυσε, καί θαυμάτων ἐξαισίῳ δημιουργός γέγονε. Πρὸ γάρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτόν γυναικός τούς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὓς πρότερον εἰς τήν δεομένων

χρειάν ἐκένωσε. Καί πυρός καταφλέγοντος ἐπέσχεν ὄρμην, μετὰ τήν τῆς ἱερῶσύνης ἀνάρρησιν. Καί δι' ἰκεσίας ὑετόν ἀνχμώση τῇ γῆ κατήγαγε, καί πάλιν τούτου, τήν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δέ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ».

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλεήσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Ὡδή ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εικόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου πρστάγατος· μέσον δέ πυρός ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Στερρῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογός ἐπέβης ἔνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τήν κάμινον, πυρί ἀϋλῶ δροσίσαντες· μέσον δέ πυρός ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καί καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τά σκηνώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακάρπους τό πρίν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχᾶς προσήνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καί εὔσταχυν, ταύταις καταθέμενος σπόρον, καί κραυγάζειν ἐπαίδευσας· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σύ μόνη Θεοῦ, τοῦ τά σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, Παρθενομήτορ πανάχραντε· ὅθεν εὔσεβῶς σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογημένη ἡ Θεόν σαρκί κύησασα.

Ὠδή η'. Ὁ Εἰρμός.

Τόν ἐκ καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγαν εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ιερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτός προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὀλοκαρπουμένη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτῃ τὴν ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, διαναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείου ἀγῶνας τό φρόνημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος θεόφρον.

Επερειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τόν ἱεραρχικόν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς τόν ναόν τοῦ Θεοῦ, εἰσηλθες ἰδίῳ σου αἵματι, τῷ Ἀρχιποιμένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Υπέρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, ὡς ἐπίσημος κριός ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμετοχος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωτειδῆς στῦλος πυρός, καὶ νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον, Θεογενῆτορ Ἀγνή, γενοῦ μοι Παρθένε πανάμωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.

Ὠδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, τόν ἀρρήτω σοφία, ἤκοντα καινουργῆσαι τόν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ

Ἄγιας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Η φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς, ταύτην τελούντων θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ· ἦν ἀξίως θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετά τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεστῶς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τό σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀρετῆς πολυτρόπους, ιδέας ἐκτελέσαντας.

Η τῆς Ἄγιας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς καθαρῶ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, καταπτέυεται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφέ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ως Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

*Ἐξαποστειλᾶριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*

Πολλοὺς καρπούς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφέ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτούς ἐκ πλάνης δαιμόνων,

Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καί Ἀποστόλων
σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σέ τιμώντων ἐκ
πόθου.

Θεοτοκίον.

Ερράγη Μητροπάρθενε, τό τοῦ φραγμοῦ μεσότοιχον, καί οἱ
θνητοί τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῶ συνήφθημεν τόκῳ· καί νῦν
Θεογεννήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καί φθάσαι τήν
τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆ-
σαι.

Εἰς τοὺς Αἴνους,

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καί ψάλλομεν τά ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ ἱερέ Πολύκαρπε, ἀπό παιδός τῷ Θεῷ, ἱερῶς ἀνακεί-
μενος, μαθητής θεόληπτος, καί ἐν πᾶσιν ὁμότροπος, τοῦ
Ἰωάννου ἐδείχθης Ἅγιε, ὃν πλέον πάντων Χριστός ἠγάπη-
σεν· ὅθεν πεπλήρωσαι, οὐρανοῦ χάριτος, καί φωτισμοῦ,
πᾶσι μεταδέδωκας, τῆς θείας πίστεως.

Πάτερ ἱερέ Πολύκαρπε, καρποφορῶν νουνεχῶς, τοὺς καρ-
πούς τοὺς τοῦ Πνεύματος, βίου καθαρότητι, καί νοήσει τῆ
κρείττονι, ἱεραρχίας τό θεῖον ἔνδυμα, λαμπρῶς ἐδέξω ὡς
ἐνθεώτατος· ὅθεν θεόσοφος, Ἱεράρχης πέφηνας, καί τόν
λαόν, τοῦ Θεοῦ ἐποίμανας, ἔργοις τῆς πίστεως.

Πάτερ θεόφρον Πολύκαρπε, ἱερουργῶν εὐσεβῶς, τό Χρι-
στοῦ Εὐαγγέλιον, μαρτυρίου στάδιον, ἐν τῷ γήρατι ἤνυ-
σας, καί προσηνέχθης ὡς ὀλοκάρπωμα, καί ἱερεῖον θεῖον
καί ἄμωμον, τῷ Παντοκράτορι, ἐν πυρί στερρότατα, τε-
λειωθεῖς· ὅθεν πρὸς οὐράνιον, φῶς ἐξεδήμησας.

Πάτερ Πολύκαρπε ἔνδοξε, ἀρχιερεὺς ἱερός, καὶ διδάσκαλος ἔνθεος, τῆς ἐν Σμύρνη γέγονας, Ἐκκλησίας ἐν Πνεύματι ὄθεν καυχᾶται ἡ κληρουχία σου, φαιδρυνομένη τοῖς θαυμασίοις σου· ἦν αἰεὶ φύλαττε, πάσης περιστάσεως, τὴν πατρικὴν, ταύτη προστασίαν σου, διδούς ἐκάστοτε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, καρποφορῶν τὰς χάριτας, μαρτυρικῶς τέλει ἐλάμπρυνας, τὴν σὴν στολὴν ἱερώτατε· ὅλον γὰρ τὸν βίον, τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ ἀνέθου, τῆς εὐσεβείας διακονῶν τῷ λόγῳ, τελειοτάτῃ ψυχῇ· καὶ ὡς ἔννομος ἀθλητῆς ἀριστεύσας, ὡς προσφορὰν λογικὴν, σεαυτὸν προσήγαγες, διὰ πυρός Κυρίῳ. Ἄλλ' ὦ Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε, Ἀποστόλων σύσκηνε, τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε...

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' ᾠδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ὄρα Μηνολόγιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἀποστόλων ὁ κοινῶνος, καί τῆς ἐν τῇ Σμύρνῃ, Ἐκ-
κλησίας φωταγωγός· χαίροις Ἱεράρχα, καί Μάρτυς τοῦ
Κυρίου, Πολύκαρπε παμμάκαρ, ἀξιοθαύμαστε.

Δίστιχον.

*Πολύκαρπον δεῖξον με τόν σέ ὕμνοῦντα
Γεράσιμον θείῳ Πολύκαρπε βίῳ.*

ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Ἐναφερόμενα εἰς τόν Ἅγιον
Ἱερομάρτυρα Πολύκαρπον
Ποίημα ἡμέτερον

Ἄπολυτίκιον

Ἦχος α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τόν Ἐπίσκοπον Σμύρνης καί Πατέρων τό καύχημα, τόν τῆς Ἐκκλησίας φωστήρα τόν Πολύκαρπον ἅπαντες, αἰνέσωμεν ἐν ὕμνοις οἱ πιστοί ὡς ἰάματα παρέχοντα ἡμῖν, θεραπεύει γάρ τούς πάντας, παραλύτους συσφίγγει, τούς δέ τήν μνήμην ἐκτελοῦντας τῶν κινδύνων ἀπαλλάττεται.

Μεγαλονάριον

Φοῖνιξ ἀνεδείχθης, καρποτελής, ὡς καρποφορίαν, περιφέρων Θεουργικήν, τήν τῶν Ἀποστόλων, ἀμέσως κοινωνίαν, δι' ἧς ἐκτρέφεις κόσμον, πάτερ Πολύκαρπε.

Στιχηρά Προσόμια

Ἦχος α' Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων

Οί τοῦ Χριστοῦ στρατιῶται, δεῦτε συνέλθετε, καί τήν ἁγίαν μνήμην Πολυκάρπου τοῦ Θείου, τελέσατε ἐν ὕμνοις καί προσευχαῖς, εὐπροσδέκτοις πρός Κύριον, ἵνα πλουσιάς παράσχη ἡμῖν εὐλογίας θείας χάριτος.

Ενδιαθέτω στοργῇ σου, Χριστόν ἠγάπησας, ἐκ καθαρᾶς καρδίας, βδελυζάμενος πάντα τοῦ κόσμου τά ἡδέα καί ταπεινά, ὦ Πολύκαρπε Ἅγιε, καί τῷ Χριστῷ νῦν πρεσβεύεις αἰεὶ Σοφέ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καί παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον Μνήμην καί τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν

Δεῦρο νῦν πρὸς ἡμᾶς εὐμενῶς, σοῦ δεομένου συμπαθοῦς ἐπισκέψεως, καί ρῦσαι κεκακωμένους, καί ἀσθενοῦντας δεινῶς, καί τοὺς πόνους παῦσον τῶν κακώσεων, ὑφ' ὧν τυραννόμενοι, καί θλιβόμενοι πάντοτε, πόνους καί θλίψεις συνεχῶς ἐκδεχόμενοι, καί πληττόμενοι, ὑπὸ πάντων ὡς ἄνομοι. Οἴκτειρον οὖν πανεύφημε, καί θεῖε Πολύκαρπε, παῦσον τὴν ζάλην, καί σβέσον τὴν καθ' ἡμῶν ἀγανάκτησιν, Θεόν ἱκετεῦων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν Ὑψίστοις Πολύκαρπε, τὸν βίον γάρ τοῦτον πάτερ, πάντα καλῶς διελθὼν, ἀρεταῖς ἀσκήσας, ἐν τοῖς πάθεσι, φανείς καθαρῶτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους ἀστραπᾶς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανόλβιε, ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, καί ἐν τοῖς πᾶσι τὰ πάντα σύ εὖ ἐγένου μακάριε, Χριστόν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή, τῆς Ἐκκλησίας τε τό θεῖον ἀγλαΐσμα, ὁ στῦλος τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πτωχῶν χορτασμός, τῶν διωκωμένων ὑποστήριγμα, Χριστοῦ ὁ ποιμένας, τὸν λαόν θείοις δόγμασι, καί ἐν ταῖς θεαῖς ἀρεταῖς ἐκθρε-

ψάμενος, τό τῆς χάριτος εὐχρηστότατον ὄργανον, ὅθεν οὖν μακαρίζεσαι, ἀξίως Πολύκαρπε, καί εὐλογίας ἐκπέμψεις ἡμῖν τοῖς δούλοις σου πάντοτε, δι' ὃ καί τελοῦμεν κατά χρέος ἐορτήν σου, Χριστόν δοξάζοντες.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε

Η μνήμη σου ἔνδοξε Μάρτυς Πολύκαρπε, ἐφαίδρυνε σήμερον τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, καί πάντα συνήγαγεν ἄσματος ἐπαξίους, εὐφημεῖν σε Θεόφορον, ὡς ὄντως Ἱεράρχην καί μάρτυρα θεῖον, δι' ὃ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Ἦχος α'. Τόν τάφον σου Σωτήρ

Πολύκαρπε σοφέ Ἱεράρχα Κυρίου, μαρτύρων τό κλέος καί πατέρων ἀκρότης, Θεόφρον Μακάριε, τῇ Τριάδι ὑπέρημαχε, σέ γεραίρομεν, καί εὐφημοῦμεν ἐνθέρμως, καί δοξάζομεν τόν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Αποστόλων τόν σύγχρονον μαθητήν, Ἐκκλησίας τόν πύργον τόν ἀρραγή, συμφώνως αἰνέσωμεν, θεῖον πάντων Πολύκαρπον, καί γάρ οὗτος τόν βίον, ὑπέρ Χριστοῦ κατηνάλωσε, καί ἀγάπης τῆς θείας διάκονος γέγονεν. Ὅθεν κακὰ χρέος δυσωποῦμεν σέ πάτερ. Τά θεῖα δωρήματα ἰαμάτων χαρίσματα τοῖς αἰτοῦσί σε δώρησαι. Πρέσβευε Χριστῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην Σου.

Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον

Οσιε πάτερ, Ἱεράρχα Πολύκαρπε, χαῖρε καί εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, εὔρες γάρ ἐν οὐρανοῖς, μισθόν τῶν καμάτων σου. Τῆς πυρᾶς κατέσβεσας τὴν δύναμιν, τὰς ἀπειλάς τοῦ τυ-

ράννου οὐκ ἐπτόηθης, καί γενναίως ἀνέδραμες εἰς οὐρα-
νοῦς, ζηλώσας τήν δόξαν αὐτῶν, παρρησίαν δέ λαβῶν πρός
Κύριον, εἰρήνην αἰτήσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στιχηρά προσόμια

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Τήν πυράν σύ κατέσβεσας, ἐν ἧ τύραννος ἄθεος, τιμωρῶν σε
ἔρριψεν ᾧ πολυάθλε, τῇ προσευχῇ δέ μετέτρεψας, εἰς δρό-
σον τήν φλόγωσιν καί κατήσχυνας αὐτοῦ, αἰμοβόρον διά-
θεσιν, καί τμηθείσης σου, τῆς ἀγίας σου κάρας ξίφει τοῦ-
τον, ἐπαγάλλεσαι ἀξίως Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε.

Φυλακή ἡ ξενίζουσα τοὺς γονεῖς σου πανόλβιε, σοί ἐγένετο
λίκνον ἄριστον, ἐκεῖ γάρ εἶδες ὡς ἄνθρωπος, τό τε φῶς καί
τὴν ζωὴν, καί ἐκεῖθεν ὁ Ἄγγελος σέ προσήγαγεν εἰς γυναῖκα
ἀγίαν καί ἐδόθης, μορφωθῆναι ἐν Κυρίῳ ὑπὲρ οὗ ἐμαρτύρησας.

Ἰδιομέλα. Δοξαστικά

Ἦχος β'. Ἰδιόμελον

Η Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, ἱεράν στολήν
ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καί βύσσον τό αἷμα τοῦ Ἀθλο-
φόρου Πολυκάρπου. Τοῦτον γάρ ἐν εὐσεβείᾳ θρεψαμένη,
θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καί εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε.
Διό καί νικητὴν τοῦτον ἀναδείξας Χριστός ὁ Θεός, καί
στεφανώσας καί δοξάσας αὐτόν, δέεται ὑπὲρ ἡμῶν καί πρε-
σβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος α'. Ἰδιόμελον

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγάλλου καὶ χόρευε, πίστει λαμπροφοροῦσα Πολυκάρπου τοῦ πανενδόξου ἀθλητοῦ, μάρτυρος καὶ Ἱεράρχου τῆς ἀληθείας, τελοῦσα θεῖον μνημόσυνον. Ἀπόλαβε οὖν τῶν θαυμάτων τὰς ἰάσεις καθορῶσα, καὶ χαῖρε ταῖς εὐλογίαις αὐτοῦ ἀπεκδεχομένη καὶ εὐχαρίστως τῷ Σωτῆρι Χριστῷ ἀνάκραξον, Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος α'. Ἰδιόμελον

Τῆ τῶν ἀσμάτων τερπνότητι, τὴν παροῦσαν φαιδρύνωμεν ἡμέραν, καὶ ἠχήσωμεν τὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἀγωνίσματα, πρόκειται γὰρ ἡμῖν εἰς εὐφημίαν ὁ θεῖος Πολύκαρπος. Καὶ γὰρ οὗτος ἐπακριβῶς ἐπετέλεσεν τὰ τῆς ἀγίας ἀγάπης κελύσματα, καὶ πρὸς τὸ στάδιον ἤλατο καὶ τὰ νικητήρια ἐνδόξως ἀπενεγκάμενος, τὸν Δεσπότην τῆς ἀγάπης, δυσωπεῖ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰδιόμελον

Εἰς τὰ ὑπερκόσμια σκηνώματα τὸ πνεῦμα σου Πολύκαρπε Μάρτυς Σοφέ, Χριστός ὁ Θεός ἀξίως σέ ἔταξεν, σὺ γὰρ τῆς Τριάδος γέγονας ὑπέρμαχος, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρείως ἐναθλήσας, ὡς ἀδάμας στερρός, τῷ πυρί δέ παραδοθεὶς οὐκ ἐπτοήθης τούτῳ πανσεβάσμιε, ἀλλὰ τῇ δυνάμει τοῦ ἀγαπήσαντός σε Ἰησοῦ, καὶ τοῦτο κατέσβεσας. Καὶ τελειωθεὶς δι' ἀποτομῆς τῆς Ἀγίας σου Κεφαλῆς, ἐλήλυθας τῷ θρόνῳ τοῦ παντάνακτος Θεοῦ πρεσβεύων αἰεὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον

Τὸν διά πυρός διανύσας ἀγῶνα καὶ τῷ ξίφει εὐθαρσῶς ὑποκύψας, Κοδρᾶτον τὸν λυρώδη κατεφρόνησας καὶ ἀξίως ἤθλησας, δι' ὃ καὶ νῦν ταῖς χορείαις τῶν μαρτύρων συναγάλλει ἀθλοφόρε Πολύκαρπε, ἐν δόξῃ δέ διηνεκεῖ παρίστασαι τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Ὅν ικέτευε Ἱεράρχα Πανόλβιε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς τιμώντας τὴν πανέορτον μνήμην σου καὶ πρέσβευε Ἁγίε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

— Ἁγίε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ παιδός σου Πολυκάρπου Ἀρχιερέως.

Τετράστιχον

Εὐγνώμων ὑπάρχων Σοι Πολύκαρπε Θεῖε.
Χαρίτων πολλῶν γάρ διὰ Σοῦ εἰληφώς
Πολύκαρπον Δοῦλον Σου ἀξίωσον φθάσαι
χαράν αἰωνίαν μετά Σου ἀπολαῦσαι.

ὁ Δοῦλος Σου
ὁ Ἐπίσκοπος Σισανίου καί Σιατίστης
ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ

— 1984 —

